

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Štěpána Výborného a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **PRINCO International, spol. s r. o.**, sídlem Panušкова 1299, Praha 4, zastoupena Mgr. Lukášem Regecem, advokátem, sídlem V parku 2316/12, Praha 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2022, č. j. 9089/22/5300-22441-709739, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2024, č. j. 8 Af 10/2022-86,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2024, č. j. 8 Af 10/2022-86, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále též „správce daně“) dodatečnými platebními výměry ze dne 22. 1. 2021 a 25. 1. 2021 doměřil žalobkyni daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden až říjen 2017.

[2] Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a dodatečné platební výměry potvrdil.

[3] Žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného zamítl Městský soud v Praze nyní napadeným rozsudkem.

[4] Městský soud konstatoval, že „*úvahy a z nich vyplývající závěry žalovaného, obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, shledal přezkoumatelnými, takže na ně v dalším*

odkazuje“. Doplnil, že žalobní námitky jsou v podstatné míře shodné s námitkami, které žalobkyně uplatnila v podaném odvolání, takže „*v dalším proto vycházel právě z argumentace v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na kterou dále odkazuje*.“ Ve vztahu k jednotlivým žalobním námitkám městský soud uvedl, že závěry žalovaného považuje za přezkoumatelné a věcně správné.

II. Podání účastníků řízení

[5] Proti rozsudku městského soudu podává žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[6] Stěžovatelka namítá, že městský soud bez dalšího převzal hodnocení důkazů provedené finančními orgány, aniž by zhodnotil jí tvrzené skutečnosti. Stěžovatelka je přesvědčena, že finanční orgány při posuzování jejího povědomí o možné existenci daňového podvodu postupovaly nesprávně, protože nemohla vědět, že pořizovaná reklamní plnění od obchodní korporace GABNERIA s.r.o. jsou zatížena daňovým podvodem. K nestandardním okolnostem u prověřovaných reklamních služeb stěžovatelka uvádí, že prokázala, že v době realizace reklamních služeb tyto okolnosti neexistovaly.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje s posouzením věci městským soudem. Odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě. V podrobnostech uvedl, proč nepovažuje kasační námitky za důvodné.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 s. ř. s.

[9] Kasační stížnost je důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil, zda je rozsudek městského soudu přezkoumatelný. Nepřezkoumatelný rozsudek zpravidla vůbec nenabízí prostor k úvahám o námitkách věcného charakteru, a je tudíž nezbytné jej zrušit.

[11] Za nepřezkoumatelné (pro nedostatek důvodů) lze označit zejména takové rozhodnutí, v němž soud zcela opomene vypořádat některou z uplatněných námitek (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004-74), resp. pokud z jeho odůvodnění není zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, a to zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS).

[12] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný.

pokračování

[13] Stěžovatelka v podané žalobě přednesla ucelenou polemiku se závěry obsaženými v rozhodnutí žalovaného. Stěžovatelka namítla, že „ztracená daň“ byla vytvořena tím, že obchodní korporaci GABNERIA s.r.o. jako dodavatelce byla stanovena daň dle pomůcek, přičemž v této situaci byl správce daně povinen zahrnout do výsledné daně i odpočty, o kterých měl informace, že jsou výsledkem fakticky existujících a přijatých zdanitelných plnění. Stěžovatelka provedla důkladný rozbor tzv. Axel Kittel testu a rozvedla, že ztracená daň nemůže mít souvislost s popsányými reklamními službami. Stěžovatelka obšírně sporovala závěry správce daně a žalovaného o existenci nestandardních okolností svědčících neodvedení daně v důsledku podvodného jednání, a to především ve vztahu ke společnosti GABNERIA s.r.o. V této části výslovně polemizovala se závěry žalovaného vyslovenými v žalobou napadeném rozhodnutí. Stěžovatelka dále reagovala na argumentaci žalovaného týkající se její vědomosti o zapojení do obchodního řetězce zasaženého daňovým podvodem a přednášela další skutečnosti, které měly závěry žalovaného vyvrátit.

[14] Městský soud v celém odůvodnění napadeného rozsudku ovšem *de facto* pouze odkázal na rozhodnutí žalovaného, aniž by uplatněné žalobní body vypořádal. K námitce identifikace chybějící daně městský soud toliko uvedl, že „žalovaný se touto záležitostí podrobně zabýval v bodech [53] až [57], kde pojednal o skutečnostech, na jejichž základě závěr o chybějící dani učinil. Městský soud se s těmito závěry žalovaného ztotožnil a konstatuje, že žalobcovy žalobní argumenty tyto závěry nijak nevyrací.“ K poukazu žalobkyně na tzv. Axel Kittel test konstatoval, že „touto problematikou se žalovaný zabýval v bodech [120] až [125] odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jeho argumentaci soud shledal srozumitelnou a přezkoumatelnou, s tím, že závěry tam vyjádřené aproboval a v plné míře na ně odkazuje. Žalobcova polemika s těmito závěry neobsahovala argumenty, jež by mohly vést k revizi závěrů žalovaného.“ Ohledně tzv. nestandardních okolností městský soud pouze uvedl, že „k tomu se žalovaný obsáhle vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jmenovitě v jeho bodech [58] až [78] a dále [126] až [129]. Soud i zde konstatuje, že úvahy a závěry žalovaného shledal přezkoumatelnými a věcně správnými, a proto na ně v plném rozsahu odkazuje.“ K námitce hodnocení objektivních okolností opět odkázal na žalované rozhodnutí s tím, že „touto záležitostí se žalovaný rovněž obsáhle zabýval k odvolací námitce žalobce v bodech [82] až [99] a dále [130] až [139] odůvodnění napadeného rozhodnutí. Také zde soud konstatuje, že úvahy a závěry žalovaného shledal přezkoumatelnými a věcně správnými, a proto na ně v plném rozsahu odkazuje.“ Z uvedeného vyplývá, že městský soud namísto alespoň stručného a výstižného odůvodnění svého právního názoru vždy pouze odkázal na příslušné body rozhodnutí žalovaného a povšechně uvedl, že rozhodnutí žalovaného považuje za přezkoumatelné a jeho závěry za věcně správné. Tímto postupem odůvodnil svůj rozsudek zcela mechanicky, bezmyšlenkovitě a nedostatečně, přestože stěžovatelčina žalobní argumentace nebyla obecná a nekopírovala pouze odvolací námitky, resp. námitky uplatněné v řízení před žalovaným.

[15] Nejvyšší správní soud nepopírá, že krajský (zde městský) soud může ve svém odůvodnění odkázat na přezkoumávané rozhodnutí správních orgánů, resp. se s jejich odůvodněním ztotožnit. V duchu zásady hospodárnosti a ekonomie řízení totiž není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou správně vyřčené (viz například rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47). Nejvyšší správní soud proto obecně považuje za přípustné, aby si krajský soud, nedochází-li k jiným závěrům, správné závěry žalovaného se souhlasnou poznámkou osvojil, je-li

napadené správní rozhodnutí řádně odůvodněno. Uvedené však lze uplatnit v situaci, opakuje-li žalobce odvolací argumentaci, neboť doslovnou repetici odvolacích námitek fakticky nepolemizuje se závěry žalovaného správního orgánu.

[16] V posuzované věci sice některé žalobní námitky byly věcně totožné s odvolacími, tento postup však odpovídal skutečnosti, že žalovaný stěžovatelčino odvolání zamítl a jejím odvolacím námitkám nepřisvědčil. Nelze však tvrdit, že podaná žaloba obsahovala doslovně převzatou argumentaci z odvolání. Městský soud proto nemohl toliko odkázat na vypořádání totožných námitek v žalobou napadeném rozhodnutí. Naopak bylo jeho povinností alespoň v základu vyložit, proč považuje závěry žalovaného za skutkově i právně správné. V odůvodnění napadeného rozsudku ovšem městský soud žádné vlastní právní názory ve vztahu k žalobní argumentaci nepřednesl. Nejvyšší správní soud zároveň nepopírá, že rozsudek krajského (městského) soudu může být stručný, na čemž v obecné rovině není nic špatného, naopak stručnost přispívá k efektivitě a rychlosti soudního rozhodování (rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2024, č. j. 8 Afs 273/2023-52, bod 42). Stručnost však nemůže být na újmu řádnému vypořádání podstaty žalobní argumentace, což nastalo v nyní posuzovaném případě.

[17] Nejvyšší správní soud uzavírá, že napadený rozsudek městského soudu shledal jako celek nepřezkoumatelným. Městský soud v dalším řízení řádně vypořádá uplatněné žalobní námitky, které sezná z obsahu podané žaloby.

[18] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud posoudil rozsudek městského soudu jako nepřezkoumatelný, nezabýval se dále námitkami stěžovatelky ohledně jeho nezákonnosti. Nejvyšší správní soud se může zabývat zákonností napadeného rozsudku jen v té míře, ve které tomu nebrání jeho nepřezkoumatelnost. V nynějším případě zjištěná nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku posouzení věcných námitek znemožňuje, protože dosud neřešené žalobní námitky svým obsahem odpovídají kasačním námitkám, případně se jedná o dílčí otázky, jejichž zodpovězení je na místě až po posouzení merita věci (viz námitka neprovedení výslechu svědka Stejskala). Věcné vypořádání žalobních námitek Nejvyšší správní soud nikterak nepředjímá.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Nejvyšší správní soud shledal ze shora uvedených důvodů kasační stížnost důvodnou, a proto napadený rozsudek městského soudu ze shora uvedených důvodů zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[20] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

pokračování

Milan Podhrázký
předseda senátu